

Službeni list

Europske unije

C 439

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

8. prosinca 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 439/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 439/02 Spojeni predmeti C-359/11 i C-400/11: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 23. listopada 2014. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesgerichtshof -Njemačka) – Alexandra Schulz protiv Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG i Josef Egbringhoff protiv Stadtwerke Ahaus GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktive 2003/54/EZ i 2003/55/EZ — Zaštita potrošača — Unutarnje tržište električne energije i prirodnog plina — Nacionalni propis kojim se određuje sadržaj ugovora sklopljenih s potrošačima obuhvaćenima obvezom univerzalne opskrbe — Jednostrana izmjena cijene usluge od strane pružatelja usluge — Pravodobno obavještanje, prije stupanja na snagu te izmjene, o njezinim razlozima, uvjetima i opsegu) 2

2014/C 439/03 Predmet C-326/12: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – Rita van Caster, Patrick van Caster protiv Finanzamt Essen-Süd (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje kapitala — Članak 63. UFEU-a — Oporezivanje dohotka od investicijskih fondova — Obveze investicijskog fonda u vezi s obavještanjem i objavom određenih informacija — Paušalno oporezivanje dohotka od investicijskih fondova koji ne poštuju obveze obavještanja i objavljivanja) 3

HR

2014/C 439/04	Predmet C-104/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 23. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – Olainfarm AS protiv Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra (Prethodni postupak — Usklađivanje odredaba propisanih zakonom — Industrijska politika — Direktiva 2001/83/CEZ — Lijekovi za humanu primjenu — Članak 6. — Odobrenje za stavljanje u promet — Članak 8. stavak 3. točka (i) — Obveza prilaganja zahtjevu za izdavanje odobrenja rezultata farmaceutskih, pretkliničkih i kliničkih ispitivanja — Izuzeća u pogledu pretkliničkih i kliničkih ispitivanja — Članak 10. — Generički lijekovi — Pojam „referentnog lijeka” — Subjektivno pravo nositelja odobrenja za stavljanje u promet referentnog lijeka da se protivi izdavanju odobrenja za stavljanje u promet generičkog lijeka referentnog lijeka — Članak 10.a — Lijekovi čije djelatne tvari imaju provjerenu medicinsku uporabu u Europskoj uniji najmanje deset godina — Mogućnost korištenja lijeka za koji je odobrenje izdano temeljem izuzeća iz članka 10.a kao referentnog lijeka u postupku ishođenja odobrenja za stavljanje u promet generičkog lijeka)	3
2014/C 439/05	Predmet C-222/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Teleklagenævnet – Danska) – TDC A/S protiv Erhvervsstyrelsen (Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/22/EZ — Članak 32 — Dodatne obvezne usluge — Mehanizam naknade troškova povezanih s pružanjem tih usluga — Pojam, sud’ u smislu članka 267. UFEU-a — Nenadležnost Suda)	4
2014/C 439/06	Predmet C-252/13: Presuda Suda (šesto vijeće) od 22. listopada 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Nizozemske (Povreda obveze države članice — Direktive 2002/73/EZ i 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama — Zapošljavanje i rad — Mogućnost zapošljavanja — Povratak s roditeljskog dopusta — Formalni zahtjev vezan za tužbu kojom se pokreće postupak — Dosljedno navođenje prigovora — Nedvosmisleno sastavljanje tužbenog zahtjeva)	5
2014/C 439/07	Predmet C-268/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Sibiu – Rumunjska) – Elena Petru protiv Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EZ) br. 1408/71 — Članak 22. stavak 2. drugi podstavak — Zdravstveno osiguranje — Bolničko liječenje koje se poduzima u drugoj državi članici — Odbijanje prethodne suglasnosti — Nedostatak lijekova i osnovnih medicinskih zaliha)	5
2014/C 439/08	Predmet C-299/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof – Belgija) – Isabelle Gielen protiv Ministerraad (Oporezivanje — Direktiva 2008/7/EZ — Članak 5. stavak 2. i članak 6. — Neizravni porezi na prikupljanje kapitala — Porez na pretvorbu vrijednosnih papira na donositelja u vrijednosne papire na ime ili u nematerijalizirane vrijednosne papire)	6
2014/C 439/09	Predmet C-302/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 23. listopada 2014. zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio E Augstākās tiesas Senāts – Latvija –flyLAL-Lithuanian Airlines AS, u stečaju protiv Starptautiskā lidosta Riga VAS, Air Baltic Corporation AS (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 31. — Zahtjev za priznanje i izvršenje sudske odluke kojom se određuju privremene i zaštitne mjere — Članak 1. stavak 1. — Područje primjene — Građanska i trgovačka stvar — Pojam — Zahtjev za naknadu štete zbog navodnih povreda prava tržišnog natjecanja Europske unije — Sniženje pristojbi zračnih luka — Članak 22. točka 2. — Isključiva nadležnost — Pojam — Spor iz područja trgovačkih društava i pravnih osoba — Odluka o odobrenju sniženja — Članak 34. točka 1. — Razlozi za odbijanje priznanja — Javni poredak države u kojoj se traži priznanje)	7
2014/C 439/10	Predmet C-305/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 23. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Haeger & Schmidt GmbH protiv Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, u svojstvu stečajnog upravitelja Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Rimska konvencija o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze — Članak 4. stavci 1., 2., 4. i 5. — Mjerodavno pravo u slučaju kad ga ugovorne stranke nisu odabrale — Ugovor o otpremi — Ugovor o prijevozu robe)	8

2014/C 439/11	Spojeni predmeti C-344/13 i C-367/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 22. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione tributaria provinciale di Roma – Italija) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno pružanje usluga — Ograničenja — Porezno zakonodavstvo — Prihodi od igara na sreću — Razlika u oporezivanju dobitaka ostvarenih u inozemstvu i onih koji su ostvareni u nacionalnim kasinima)	8
2014/C 439/12	Predmet C-428/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) protiv Yesmoke Tobacco SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Porezne odredbe — Usklađivanje zakonodavstava — Direktive 95/59/EZ i 2011/64/EU — Struktura i stope trošarina koje se primjenjuju na prerađeni duhan — Određivanje trošarine — Načelo kojim se uvodi jedna stopa trošarine za sve cigarete — Mogućnost za države članice da utvrde najmanji iznos trošarine — Cigarete iz najniže cjenovne kategorije — Nacionalni propisi — Posebna kategorija cigareta — Utvrđivanje trošarine na 115 %)	9
2014/C 439/13	Predmet C-429/13 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 22. listopada 2014. – Kraljevina Španjolska protiv Europske komisije (Žalba — Kohezijski fond — Smanjenje financijske potpore — Nepravilnosti u primjeni zakonodavstva o javnoj nabavi — Donošenje odluke Europske komisije — Nepoštovanje roka — Posljedice)	10
2014/C 439/14	Predmet C-437/13: Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Unitrading Ltd protiv Staatssecretaris van Financiën (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinski zakonik Zajednice — Naplata uvoznih carina — Podrijetlo robe — Dokazna sredstva — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Prava na obranu — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Postupovna autonomija država članica)	10
2014/C 439/15	Predmet C-492/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l’Administrativen sad – Varna – Bugarska) – Traum EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 138. stavak 1. — Porezna oslobođenja za transakcije unutar Zajednice — Stjecatelj koji nije identificiran u svrhu PDV-a — Obveza prodavatelja da utvrdi vjerodostojnost potpisa stjecatelja ili njegovog zastupnika — Načela proporcionalnosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Izravan učinak)	11
2014/C 439/16	Predmet C-522/13: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Španjolska) – Ministerio de Defensa, Navantia SA protiv Concello de Ferrol (Zahtjev za prethodnu odluku — Tržišno natjecanje — Državne potpore — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državne potpore” — Porez na imovinu na izgrađene i neizgrađene nekretnine — Oslobođenje od poreza)	12
2014/C 439/17	Predmet C-541/13: Presuda Suda (deveto vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Douane Advies Bureau Rietveld protiv Hauptzollamt Hannover (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Tarifni broj 3822 — Pojam, dijagnostički ili laboratorijski reagensi — Kontrolori izlaganja unaprijed određenoj temperaturi reagiranja)	12
2014/C 439/18	Predmet C-565/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hovrätten för västra Sverige – Švedska – kazneni postupak protiv Ovea Ahlströma, Lennarta Kjellberga, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic (Zahtjev za prethodnu odluku — Vanjski odnosi — Sporazum o partnerstvu u ribarstvu između Europske zajednice i Kraljevine Maroka — Isključenje svake mogućnosti za plovila Zajednice da obavljaju ribolovne aktivnosti u marokanskim ribolovnim zonama na temelju povlastice koju su izdala marokanska tijela bez posredovanja nadležnih tijela Europske unije)	13
2014/C 439/19	Predmet C-620/13 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. listopada 2014. – British Telecommunications plc protiv Europske komisije, BT Pension Scheme Trustees Ltd (Žalba — Državna potpora — Izuzeće mirovinskih fondova od obveze uplaćivanja u mirovinske zaštitne fondove za određene zaposlenike — Selektivnost mjere)	13

2014/C 439/20	Predmet C-641/13 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. listopada 2014. – Kraljevina Španjolska protiv Europske komisije (Žalba — Kohezijski fond — Smanjenje financijske pomoći — Ugovori o javnoj nabavi radova — Direktiva 93/37/EEZ — Kriteriji dodjele — Prethodno radno iskustvo — Kvalitativni kriteriji za odabir)	14
2014/C 439/21	Predmet C-376/14 PPU: Presuda Suda (treće vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – C. protiv M. (Prethodni postupak — Hitni prethodni postupak — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost, priznavanje i izvršenje odluka u bračnim stvarima i stvarima koje se odnose na roditeljsku odgovornost — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Nezakonito zadržavanje — Uobičajeno boravište djeteta)	14
2014/C 439/22	Predmet C-369/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2014. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH protiv Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG	15
2014/C 439/23	Predmet C-382/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) – Juergen Schneider, Erika Schneider protiv Condor Flugdienst GmbH	16
2014/C 439/24	Predmet C-409/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. kolovoza 2014. uputio Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	16
2014/C 439/25	Predmet C-419/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. rujna 2014. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – WebMindLicences Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága	17
2014/C 439/26	Predmet C-423/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. rujna 2014. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Fazenda Pública protiv Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, S.A.	20
2014/C 439/27	Predmet C-424/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. rujna 2014. uputio Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Jácint Gábor Balogh protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	21
2014/C 439/28	Predmet C-443/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Kreis Warendorf protiv Ibrahima Aloa	21
2014/C 439/29	Predmet C-444/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Amira Osso protiv Region Hannover	22
2014/C 439/30	Predmet C-445/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Seusen Sume protiv Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Predmet C-456/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2014. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Španjolska) – Manuel Orrego Arias protiv Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.	23
2014/C 439/32	Predmet C-457/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2014. uputio Tribunale ordinario di Cagliari (Italija) – kazneni postupak protiv Claudije Concu i Isabelle Melis	24
2014/C 439/33	Predmet C-463/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. listopada 2014. uputio Administrativen sad – Varna (Bugarska) – Asparuhovo Lake Investment Company OOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	24
2014/C 439/34	Predmet C-468/14: Tužba podnesena 13. listopada 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Danske	25

Opći sud

2014/C 439/35	Predmet T-29/11: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2014. – Technische Universität Dresden protiv Komisije (Arbitražna klauzula — Akcijski program Zajednice u području javnog zdravstva — Ugovor o financiranju projekta — Tužba za poništenje — Obavijest o terećenju — Spor ugovorne naravi — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost — Preinaka tužbe — Prihvatljivi troškovi)	26
2014/C 439/36	Predmet T-543/12: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2014. – Grau Ferrer protiv OHIM-a – Rubio Ferrer (Bugui va) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice Bugui va — Raniji nacionalni figurativni žig Bugui i raniji figurativni žig Zajednice BUGUI — Relativni razlog za odbijanje — Odbijanje prigovora — Članak 76. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Postojanje ranijeg žiga — Neuzimanje u obzir dokaza podnesenih u prilog prigovoru pred žalbenim vijećem — Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 — Članak 15. stavak 1. podstavak 2. točka (a) Uredbe br. 207/2009 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Oblik koji se razlikuje po elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter”)	27
2014/C 439/37	Predmet T-706/14 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 23. listopada 2014. – Holistic Innovation Institute protiv REA-e („Privremena pravna zaštita — Projekti koje financira Europska unija u području tehnološkog istraživanja i razvoja — Odluka kojom se odbija sudjelovanje u određenim projektima — Zahtjev za odgodu izvršenja — Nepoštivanje formalnih zahtjeva — Nedopuštenost”)	27
2014/C 439/38	Predmet T-350/14: Tužba podnesena 12. ožujka 2014. – Arvanitis i dr. protiv Europskog parlamenta i dr.	28
2014/C 439/39	Predmet T-413/14: Tužba podnesena 30. ožujka 2014. – Grigoriadis i dr. protiv Parlamenta i dr. . . .	29
2014/C 439/40	Predmet T-646/14: Tužba podnesena 2. rujna 2014. – Micula i dr. protiv Komisije	29
2014/C 439/41	Predmet T-671/14: Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Bayerische Motoren Werke protiv Komisije . .	30
2014/C 439/42	Predmet T-672/14: Tužba podnesena 19. rujna 2014. – August Wolff i Remedia protiv Komisije. . . .	31
2014/C 439/43	Predmet T-680/14: Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Lupin protiv Komisije	33

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2014/C 439/01)***Posljednja objava**

SL C 431, 1.12.2014.

Prethodne objave

SL C 421, 24.11.2014.

SL C 409, 17.11.2014.

SL C 395, 10.11.2014.

SL C 388, 3.11.2014.

SL C 380, 27.10.2014.

SL C 372, 20.10.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 23. listopada 2014. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesgerichtshof -Njemačka) – Alexandra Schulz protiv Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG i Josef Egbringhoff protiv Stadtwerke Ahaus GmbH

(Spojeni predmeti C-359/11 i C-400/11) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktive 2003/54/EZ i 2003/55/EZ — Zaštita potrošača — Unutarnje tržište električne energije i prirodnog plina — Nacionalni propis kojim se određuje sadržaj ugovorâ sklopljenih s potrošačima obuhvaćenima obvezom univerzalne opskrbe — Jednostrana izmjena cijene usluge od strane pružatelja usluge — Pravodobno obavještanje, prije stupanja na snagu te izmjene, o njezinim razlozima, uvjetima i opsegu)

(2014/C 439/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Alexandra Schulz i Josef Egbringhoff

Tuženici: Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG i Stadtwerke Ahaus GmbH

Izreka

Članak 3. stavak 5. Direktive 2003/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 96/92/EZ u vezi s njezinim Prilogom A, te članak 3. stavak 3. Direktive 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 98/30/EZ u vezi s njezinim Prilogom A treba tumačiti u smislu da su im protivni nacionalni propisi poput onih o kojima je riječ u glavnim postupcima, kojima se određuje sadržaj ugovorâ o opskrbi električnom energijom i plinom sklopljenima s potrošačima obuhvaćenima obvezom univerzalne opskrbe i predviđa mogućnost izmjene tarife za tu opskrbu, ali se ne osigurava da kupci prije stupanja na snagu te izmjene budu pravodobno obaviješteni o njezinim razlozima, uvjetima i opsegu.

⁽¹⁾ SL C 311, 22.10.2011.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – Rita van Caster, Patrick van Caster protiv Finanzamt Essen-Süd

(Predmet C-326/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje kapitala — Članak 63. UFEU-a — Oporezivanje dohotka od investicijskih fondova — Obveze investicijskog fonda u vezi s obavještanjem i objavom određenih informacija — Paušalno oporezivanje dohotka od investicijskih fondova koji ne poštuju obveze obavještanja i objavljivanja)

(2014/C 439/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rita van Caster, Patrick van Caster

Tuženik: Finanzamt Essen-Süd

Izreka

Članak 63. UFEU-a treba tumačiti tako da se protivi nacionalnom zakonodavstvu poput onoga u glavnom postupku prema kojemu nepoštovanje obveza od strane nerezidentnog investicijskog fonda u pogledu priopćavanja i objavljivanja određenih informacija propisanih tim zakonodavstvom — koje se primjenjuju neovisno o tomu je li riječ o rezidentnom ili nerezidentnom fondu — dovodi do paušalnog oporezivanja dohotka koji porezni obveznik ostvaruje od navedenog investicijskog fonda jer navedeno zakonodavstvo ne dopušta poreznom obvezniku da pruži dokaze ili informacije na temelju kojih se može utvrditi stvarni iznos tog dohotka.

⁽¹⁾ SL C 303, 6.10.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 23. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – Olainfarm AS protiv Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Predmet C-104/13) ⁽¹⁾

(Prethodni postupak — Usklađivanje odredaba propisanih zakonom — Industrijska politika — Direktiva 2001/83/CEZ — Lijekovi za humanu primjenu — Članak 6. — Odobrenje za stavljanje u promet — Članak 8. stavak 3. točka (i) — Obveza prilaganja zahtjevu za izdavanje odobrenja rezultata farmaceutskih, pretkliničkih i kliničkih ispitivanja — Izuzeća u pogledu pretkliničkih i kliničkih ispitivanja — Članak 10. — Generički lijekovi — Pojam „referentnog lijeka” — Subjektivno pravo nositelja odobrenja za stavljanje u promet referentnog lijeka da se protivi izdavanju odobrenja za stavljanje u promet generičkog lijeka referentnog lijeka — Članak 10.a — Lijekovi čije djelatne tvari imaju provjerenu medicinsku uporabu u Europskoj uniji najmanje deset godina — Mogućnost korištenja lijeka za koji je odobrenje izdano temeljem izuzeća iz članka 10.a kao referentnog lijeka u postupku ishoda odobrenja za stavljanje u promet generičkog lijeka)

(2014/C 439/04)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākās tiesas Senāts

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Olainfarm AS

Tuženici: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

uz sudjelovanje: Grindeks AS

Izreka

1. Pojam „referentnog lijeka” u smislu članka 10. stavka 2. točke (a) Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1394/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007., treba tumačiti na način da obuhvaća i lijekove za koje je odobrenje za stavljanje u promet izdano temeljem članka 10.a navedene direktive.
2. Članak 10. Direktive 2001/83, kako je izmijenjena Uredbom br. 1394/2007, zajedno s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da nositelj odobrenja za stavljanje u promet lijeka koji se koristi kao referentni lijek u okviru zahtjeva za izdavanje odobrenja za stavljanje u promet generičkog lijeka drugog proizvođača podnesenog temeljem članka 10. navedene direktive ima pravo na podnošenje pravnog lijeka protiv odluke nadležnog tijela kojom se dodjeljuje odobrenje za stavljanje u promet za spomenuti generički lijek, ako je u pitanju ishođenje sudske zaštite ovlasti koju navedeni članak 10. priznaje tom nositelju. Takvo pravo na podnošenje pravnog lijeka postoji osobito ako spomenuti nositelj zahtijeva da njegov lijek ne bude korišten sukladno navedenom članku 10. u postupku ishođenja odobrenja za stavljanje u promet lijeka za koji se njegov lijek ne bi moglo smatrati referentnim lijekom u smislu navedenog članka 10. stavka 2. točke (a).

⁽¹⁾ SL C 123, 27.4.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Teleklagenævnet – Danska) – TDC A/S protiv Erhvervsstyrelsen

(Predmet C-222/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/22/EZ — Članak 32 — Dodatne obvezne usluge — Mehanizam naknade troškova povezanih s pružanjem tih usluga — Pojam, sud’ u smislu članka 267. UFEU-a — Nenadležnost Suda)

(2014/C 439/05)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Teleklagenævnet

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TDC A/S

Tuženik: Erhvervsstyrelsen

Izreka

Sud Europske unije nije nadležan za odgovaranje na pitanja postavljena od strane Teleklagenævnet (Danska) odlukom od 22. travnja 2013.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 22. listopada 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Nizozemske**(Predmet C-252/13) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Direktive 2002/73/EZ i 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama — Zapošljavanje i rad — Mogućnost zapošljavanja — Povratak s rodiljnog dopusta — Formalni zahtjev vezan za tužbu kojom se pokreće postupak — Dosljedno navođenje prigovora — Nedvosmisleno sastavljanje tužbenog zahtjeva)**

(2014/C 439/06)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Martin i M. van Beek, agenti)

Tuženik: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i J. Langer, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Sibiu – Rumunjska) – Elena Petru protiv Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate**(Predmet C-268/13) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 22. stavak 2. drugi podstavak — Zdravstveno osiguranje — Bolničko liječenje koje se poduzima u drugoj državi članici — Odbijanje prethodne suglasnosti — Nedostatak lijekova i osnovnih medicinskih zaliha)**

(2014/C 439/07)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Sibiu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Elena Petru

Tuženici: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Izreka

Članak 22. stavak 2. drugi podstavak Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 592/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008., treba tumačiti u smislu da suglasnost koja je potrebna na temelju stavka 1. točke (c) podtočke i. tog članka ne može biti odbijena ako se bolničko liječenje o kojem je riječ ne može pravodobno pružiti u državi članici boravišta osiguranika. Ta se nemogućnost mora ocijeniti na razini svih bolničkih ustanova te države članice koje mogu poduzeti spomenuto liječenje i s obzirom na razdoblje u kojem se to liječenje može pravodobno primiti.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Grondwettelijk Hof – Belgija) – Isabelle Gielen protiv Ministerraad**

(Predmet C-299/13) ⁽¹⁾

**(Oporezivanje — Direktiva 2008/7/EZ — Članak 5. stavak 2. i članak 6. — Neizravni porezi na
prikupljanje kapitala — Porez na pretvorbu vrijednosnih papira na donositelja u vrijednosne papire na ime
ili u nematerijalizirane vrijednosne papire)**

(2014/C 439/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Isabelle Gielen

Tuženik: Ministerraad

Izreka

Članak 5. stavak 2. Direktive Vijeća 2008/7/EZ od 12. veljače 2008. o neizravnim porezima na prikupljanje kapitala treba se tumačiti na način da se protivi oporezivanju pretvorbe vrijednosnih papira na donositelja u vrijednosne papire na ime ili nematerijalizirane vrijednosne papire poput one u glavnom postupku. Takav porez ne može se opravdati na temelju članka 6. navedene direktive.

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. listopada 2014. zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio E Augstākās tiesas Senāts – Latvija –flyLAL-Lithuanian Airlines AS, u stečaju protiv Starptautiskā lidosta Riga VAS, Air Baltic Corporation AS

(Predmet C-302/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 31. — Zahtjev za priznanje i izvršenje sudske odluke kojom se određuju privremene i zaštitne mjere — Članak 1. stavak 1. — Područje primjene — Građanska i trgovačka stvar — Pojam — Zahtjev za naknadu štete zbog navodnih povreda prava tržišnog natjecanja Europske unije — Sniženje pristojbi zračnih luka — Članak 22. točka 2. — Isključiva nadležnost — Pojam — Spor iz područja trgovačkih društava i pravnih osoba — Odluka o odobrenju sniženja — Članak 34. točka 1. — Razlozi za odbijanje priznanja — Javni poredak države u kojoj se traži priznanje)

(2014/C 439/09)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākās tiesas Senāts

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: flyLAL-Lithuanian Airlines AS, u stečaju

Tuženik: Starptautiskā lidosta Riga VAS, Air Baltic Corporation AS

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da je tužba poput one u glavnom postupku, kojom se zahtijeva naknada štete zbog navodnih povreda prava tržišnog natjecanja Unije, obuhvaćena pojmom „građanska i trgovačka stvar” u smislu te odredbe, zbog čega ulazi u područje primjene te uredbe.
2. Članak 22. točku 2. Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti na način da tužba poput one u glavnom postupku, kojom se zahtijeva naknada štete zbog navodnih povreda prava tržišnog natjecanja Unije, nije postupak koji ima za predmet valjanost odluka tijela trgovačkih društava u smislu te odredbe.
3. Članak 34. točku 1. Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti tako da ni metode utvrđivanja iznosa na koje se odnose privremene i zaštitne mjere, određene sudskom odlukom čije se priznanje i izvršenje zahtijeva, ako je moguće slijediti nit razmišljanja koja je dovela do određivanja visine navedenih iznosa, a postoje i korištena su pravna sredstva za osporavanje tih metoda izračuna, kao ni jednostavno pozivanje na teške ekonomske posljedice, ne predstavljaju okolnosti u kojima postoji povreda javnog poretka u državi članici u kojoj se traži priznanje zbog kojih je moguće u toj državi članici odbiti priznanje i izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Haeger & Schmidt GmbH protiv Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, u svojstvu stečajnog upravitelja Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Predmet C-305/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Rimska konvencija o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze — Članak 4. stavci 1., 2., 4. i 5. — Mjerodavno pravo u slučaju kad ga ugovorne stranke nisu odabrale — Ugovor o otpremi — Ugovor o prijevozu robe)

(2014/C 439/10)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Haeger & Schmidt GmbH

Tuženici: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, u svojstvu stečajnog upravitelja Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Izreka

1. Članak 4. stavak 4. zadnju rečenicu Konvencije o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze, otvorene za potpisivanje u Rimu 19. lipnja 1980., treba tumačiti tako da se ta odredba odnosi na ugovor o otpremi samo ako je glavni predmet ugovora prijevoz predmetne robe kao takav, a na nacionalnom je sudu da to provjeri.
2. Članak 4. stavak 4. navedene konvencije treba tumačiti tako da pravo mjerodavno za ugovor o prijevozu robe treba, u nemogućnosti njegovog utvrđivanja u skladu drugom rečenicom te odredbe, biti utvrđeno u skladu s općim pravilom iz stavka 1. tog članka, što znači da je pravo mjerodavno za taj ugovor pravo države s kojom on ima najbližu vezu.
3. Članak 4. stavak 2. te konvencije treba tumačiti tako da, ako se tvrdi da je ugovor najbliže povezan s drugom državom, a ne onom koja je utvrđena na temelju pretpostavke iz tog stavka, nacionalni sud mora usporediti veze koje postoje između ugovora i, s jesne strane, države čije je pravo utvrđeno na temelju pretpostavke te, s druge strane, druge države o kojoj je riječ. S tim u svezi, nacionalni sud mora uzeti u obzir sve okolnosti, uključujući i postojanje drugih ugovora vezanih uz predmetni ugovor.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 22. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione tributaria provinciale di Roma – Italija) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

(Spojeni predmeti C-344/13 i C-367/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno pružanje usluga — Ograničenja — Porezno zakonodavstvo — Prihodi od igara na sreću — Razlika u oporezivanju dobitaka ostvarenih u inozemstvu i onih koji su ostvareni u nacionalnim kasinima)

(2014/C 439/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria provinciale di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

Tuženici: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Izreka

Članke 52. i 56. UFEU-a treba tumačiti u smislu da im je protivno zakonodavstvo države članice prema kojem se dobici ostvareni u kasinima koja se nalaze u drugim državama članicama oporezuju porezom na dohodak, a istog su poreza oslobođeni slični prihodi ostvareni u kasinima koja se nalaze na njezinu državnom području.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) protiv Yesmoke Tobacco SpA

(Predmet C-428/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porezne odredbe — Usklađivanje zakonodavstava — Direktive 95/59/EZ i 2011/64/EU — Struktura i stope trošarina koje se primjenjuju na prerađeni duhan — Određivanje trošarina — Načelo kojim se uvodi jedna stopa trošarina za sve cigarete — Mogućnost za države članice da utvrde najmanji iznos trošarina — Cigarete iz najniže cjenovne kategorije — Nacionalni propisi — Posebna kategorija cigareta — Utvrđivanje trošarina na 115 %)

(2014/C 439/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Tuženik: Yesmoke Tobacco SpA

Izreka

Članak 7. stavak 2. i članak 8. stavak 6. Direktive Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarina koje se primjenjuju na prerađeni duhan treba tumačiti tako da se protive nacionalnoj odredbi kao što je ona u glavnom postupku, a koja ne uvodi najmanju trošarinu jednaku onoj koja se primjenjuje na sve cigarete, nego najmanju trošarinu koja se primjenjuje samo na cigarete čija je maloprodajna cijena niža od one cigareta najtraženije cjenovne kategorije.

⁽¹⁾ SL C 313, 26.10.2013.

**Presuda Suda (šesto vijeće) od 22. listopada 2014. – Kraljevina Španjolska protiv Europske komisije
(Predmet C-429/13 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Kohezijski fond — Smanjenje financijske potpore — Nepravilnosti u primjeni zakonodavstva o javnoj nabavi — Donošenje odluke Europske komisije — Nepoštovanje roka — Posljedice)

(2014/C 439/13)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: B. Conte i A. Tokár, agenti, uz asistenciju J. Rivas Andrés, abogado)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije Španjolska/Komisija (T-384/10, EU:T:2013:277).
2. Poništava se Odluka Komisije C (2010) 4147 od 30. lipnja 2010. o smanjenju financijske potpore dodijeljene u okviru Kohezijskog fonda projektima ili skupinama projekata: „Vodoopskrba ljudi koji žive u vodnom slivu rijeke Guadiana: okrug Andévalo” (2000.ES.16.C.PE.133), „Sanitacija i pročišćavanje sliva Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe i EE NN PP Guadalquivir” (2000.ES.16.C.PE.066) i „Vodoopskrba nadopćinskih sustava u pokrajinama Granada i Malaga” (2002.ES.16.C.PE.061).
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova Kraljevine Španjolske i vlastitih troškova nastalih u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Unitrading Ltd protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-437/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinski zakonik Zajednice — Naplata uvoznih carina — Podrijetlo robe — Dokazna sredstva — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Prava na obranu — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Postupovna autonomija država članica)

(2014/C 439/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Unitrading Ltd

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

1. Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti u smislu da se ne protivi tomu da dokaz podrijetla uvezene robe koji su izvela carinska tijela na temelju nacionalnog postupovnog prava počiva na rezultatima analiza koje je proveo treći, a za koje taj treći odbija pružiti dodatne informacije, bilo carinskim tijelima, bilo carinskom deklarantu, s posljedicom otežavanja ili onemogućavanja potvrde ili opovrgavanja točnosti korištenih zaključaka, pod uvjetom da se poštuju načela djelotvornosti i ekvivalentnosti. Na nacionalnom je sudu da provjeri je li to bio slučaj u glavnom postupku.
2. U slučaju poput onoga u glavnom postupku i pod pretpostavkom da carinska tijela ne mogu dati dodatne informacije o predmetnim analizama, pitanje moraju li carinska tijela prihvatiti zahtjev zainteresiranog da se o njegovu trošku provedu analize u zemlji koja je deklarirana kao zemlja podrijetla kao i pitanje je li važno da su dijelovi uzoraka robe bili sačuvani određeno vrijeme te da je zainteresirani njima mogao raspolagati u svrhu provjera u drugom laboratoriju i, u slučaju potvrdnog odgovora, moraju li carinska tijela obavijestiti zainteresiranog o postojanju sačuvanih poduzoraka robe i o činjenici da može zatražiti da njima raspolaže u svrhu navedenih provjera moraju biti procijenjena na temelju nacionalnog postupovnog prava.

⁽¹⁾ SL C 325, 9.11.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Administrativen sad – Varna – Bugarska) – Traum EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-492/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 138. stavak 1. — Porezna oslobođenja za transakcije unutar Zajednice — Stjecatelj koji nije identificiran u svrhu PDV-a — Obveza prodavatelja da utvrdi vjerodostojnost potpisa stjecatelja ili njegovog zastupnika — Načela proporcionalnosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Izravan učinak)

(2014/C 439/15)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad – Varna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Traum EOOD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Izreka

1. Članak 138. stavak 1. i članak 139. stavak 1. drugi podstavak Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/88/EU od 7. prosinca 2010., treba tumačiti na način da su protivni tome da, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, porezna uprava države članice odbija dodijeliti pravo na izuzeće od poreza na dodanu vrijednost na temelju isporuke unutar Zajednice zbog toga što stjecatelj nije bio identificiran u svrhu tog poreza u drugoj državi članici i zbog toga što dobavljač nije dokazao ni vjerodostojnost potpisa na dokumentima podnesenima u prilog svojoj prijavi isporuke za koju tvrdi da je izuzeta niti da je osoba koja je potpisala te dokumente u ime stjecatelja bila ovlaštena istoga zastupati, iako su dokazi koji opravdavaju pravo na izuzeće koje je podnio dobavljač u prilog svojoj prijavi bili u skladu s popisom dokumenata koje treba predati toj poreznoj upravi, koji je propisan nacionalnim pravom, i koje je ona najprije prihvatila kao dokaze koji opravdavaju pravo na izuzeće, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

2. Članak 138. stavak 1. Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2010/88, treba tumačiti na način da ima izravan učinak, tako da se na njega mogu pozvati porezni obveznici pred nacionalnim sudovima protiv države kako bi dobili izuzeće od poreza na dodanu vrijednost na temelju isporuke unutar Zajednice.

(¹) SL C 344, 23.11.2013.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Španjolska) – Ministerio de Defensa, Navantia SA protiv Concello de Ferrol

(Predmet C-522/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Tržišno natjecanje — Državne potpore — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državne potpore” — Porez na imovinu na izgrađene i neizgrađene nekretnine — Oslobođenje od poreza)

(2014/C 439/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Tuženik: Concello de Ferrol

Izreka

Članak 107. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti u smislu da oslobođenje od poreza na nekretnine na zemljištu u državnom vlasništvu, koje je dano na korištenje poduzetniku čiji je kapital u cijelosti u državnom vlasništvu i koji na tom zemljištu proizvodi proizvode i pruža usluge kojima se može trgovati između država članica na tržištima otvorenima tržišnom natjecanju, može predstavljati državnu potporu zabranjenu tom odredbom. Međutim, zadaća je suda koji je uputio zahtjev da provjeri treba li, uzimajući u obzir sve relevantne elemente spora koji se pred njim vodi, ocijenjene u skladu s elementima tumačenja koje je dao Sud, navedena porezna olakšica biti kvalificirana kao državna potpora u smislu te iste odredbe.

(¹) SL C 367, 14.12.2013.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Douane Advies Bureau Rietveld protiv Hauptzollamt Hannover

(Predmet C-541/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Tarifni broj 3822 — Pojam, dijagnostički ili laboratorijski reagensi — Kontrolori izlaganja unaprijed određenoj temperaturi reagiranja)

(2014/C 439/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Douane Advies Bureau Rietveld

Tuženik: Hauptzollamt Hannover

Izreka

Tarifni broj 3822 Kombinirane nomenklature iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EU) br. 861/2010 od 5. listopada 2010., treba tumačiti na način da tim tarifnim brojem nisu obuhvaćeni indikatori temperature, poput proizvoda koji su stavljeni na tržište pod imenima „WarmMark” i „ColdMark”, koji, kao posljedica promjene boje koja nastaje zbog izmjena volumena tekućina koje sadržavaju, na nepovratan način pokazuju je li postignuta temperatura reagiranja.

(¹) SL C 9, 11.1.2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hovrätten för västra Sverige – Švedska – kazneni postupak protiv Ovea Ahlströma, Lennarta Kjellberga, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

(Predmet C-565/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Vanjski odnosi — Sporazum o partnerstvu u ribarstvu između Europske zajednice i Kraljevine Maroka — Isključenje svake mogućnosti za plovila Zajednice da obavljaju ribolovne aktivnosti u marokanskim ribolovnim zonama na temelju povlastice koju su izdala marokanska tijela bez posredovanja nadležnih tijela Europske unije)

(2014/C 439/18)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Hovrätten för västra Sverige

Stranke glavnog kaznenog postupka

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

Izreka

Sporazum o partnerstvu u ribarstvu između Europske zajednice i Kraljevine Maroka, odobren u ime Zajednice Uredbom Vijeća (EZ) br. 764/2006 od 22. svibnja 2006., posebno njegov članak 6., treba tumačiti u smislu da on isključuje svaku mogućnost da plovila Zajednice obavljaju ribolovne aktivnosti u marokanskim ribolovnim zonama na temelju povlastice koju su izdala marokanska nadležna tijela bez posredovanja nadležnih tijela Europske unije.

(¹) SL C 15, 18.1.2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. listopada 2014. – British Telecommunications plc protiv Europske komisije, BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Predmet C-620/13 P) (¹)

(Žalba — Državna potpora — Izuzeće mirovinskih fondova od obveze uplaćivanja u mirovinske zaštitne fondove za određene zaposlenike — Selektivnost mjere)

(2014/C 439/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: British Telecommunications plc (zastupnici: J. Holmes, Barrister, H. Legge, QC)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i N. Khan, agenti), BT Pension Scheme Trustees Ltd (zastupnici: J. Derenne i A. Müller-Rappard, odvjetnici, po mandatu M. Farleya, solicitor)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. *British Telecommunications plc* i *BT Pension Scheme Trustees Ltd* snose troškove.

⁽¹⁾ SL C 61, 1.3.2014.

**Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. listopada 2014. – Kraljevina Španjolska protiv Europske komisije
(Predmet C-641/13 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Kohezijski fond — Smanjenje financijske pomoći — Ugovori o javnoj nabavi radova — Direktiva 93/37/EEZ — Kriteriji dodjele — Prethodno radno iskustvo — Kvalitativni kriteriji za odabir)

(2014/C 439/20)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: S. Pardo Quintillán i A. Steiblyté, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Kraljevina Španjolska snosi troškove.

⁽¹⁾ SL C 31, 1.2.2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – C. protiv M.

(Predmet C-376/14 PPU) ⁽¹⁾

(Prethodni postupak — Hitni prethodni postupak — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost, priznavanje i izvršenje odluka u bračnim stvarima i stvarima koje se odnose na roditeljsku odgovornost — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Nezakonito zadržavanje — Uobičajeno boravište djeteta)

(2014/C 439/21)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: C.

Tuženik: M.

Izreka

1. Članak 2. točku 11. i članak 11. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000, treba tumačiti na način da je – u situaciji u kojoj je odvođenje djeteta poduzeto u skladu s privremeno izvršnom sudskom odlukom, koja je potom stavljena izvan snage sudskom odlukom kojom se boravište djeteta utvrđuje na adresi roditelja koji ostaje u državi članici podrijetla – sud države članice u koju je dijete odvedeno, kojem je podnesen zahtjev za predaju djeteta dužan, pristupajući procjeni svih okolnosti konkretnog slučaja, provjeriti je li dijete neposredno prije navodnog nezakonitog zadržavanja još uvijek imalo uobičajeno boravište u državi članici podrijetla. U okviru te procjene važno je voditi računa o činjenici da se sudska odluka kojom se odobrava odvođenje mogla izvršiti privremeno i da je protiv nje podnesena žalba.
2. Uredbu br. 2201/2003 treba tumačiti na način da je – u slučaju kada je odvođenje djeteta poduzeto u skladu s privremeno izvršnom sudskom odlukom koja je naknadno stavljena izvan snage sudskom odlukom kojom se boravište djeteta utvrđuje na adresi roditelja koji ostaje u državi članici podrijetla – zadržavanje djeteta izvan te države članice nakon donošenja spomenute druge odluke nezakonito, tako da treba primijeniti članak 11. Uredbe ako se smatra da je dijete neposredno prije opisanog zadržavanja još uvijek imalo uobičajeno boravište u toj državi članici. Ako se, naprotiv, smatra da dijete u tom trenutku više nije imalo uobičajeno boravište u državi članici podrijetla, odluka kojom se odbija zahtjev za predaju utemeljen na navedenoj odredbi neće imati utjecaja na primjenu pravila o priznanju i izvršenju odluka donesenih u drugoj državi članici sadržanih u poglavlju III. Uredbe.

(¹) SL C 351, 6.10.2014.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2014. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – Sommer
Antriebs- und Funktechnik GmbH protiv Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG**

(Predmet C-369/14)

(2014/C 439/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Tuženik: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 1., članak 3. točku (a) te Prilog I.A i Prilog I.B Direktivi 2002/96/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi i/ili članak 2. stavak 1. točku (a), članak 3. stavak 1. točku (a) te Prilog I. i Prilog II. Direktivi 2012/19/EU (²) Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi tumačiti tako da motori (garažnih) vrata koji se pokreću na električni napon od oko 220 V do 240 V, a koji su namijenjeni tomu da zajedno s (garažnim) vratima budu ugrađeni u opremu zgrade, ulaze u pojam električne i elektroničke opreme, a osobito pojam električnih i elektroničkih alata?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li Prilog I.A točku 6. i Prilog I.B točku 6. Direktivi 2002/96/EZ i/ili članak 3. stavak 1. točku (b), Prilog I. točku 6., Prilog II. točku 6. Direktivi 2012/19/EU tumačiti tako da motore (garažnih vrata) u skladu s prvim pitanjem treba smatrati dijelom velikih nepokretnih industrijskih alata u smislu tih propisa?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i negativnog odgovora na drugo pitanje:

Treba li članak 2. stavak 1. Direktive 2002/96/EZ i/ili članak 2. stavak 3. točku (b) Direktive 2012/19/EU tumačiti tako da motore (garažnih vrata) u skladu s prvim pitanjem treba smatrati dijelom druge vrste uređaja koji ne ulazi u područje primjene dotične direktive?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi – Zajednička izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o članku 9. (SL L 37, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 25.).

⁽²⁾ SL L 197, str. 38.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka)
– Juergen Schneider, Erika Schneider protiv Condor Flugdienst GmbH**

(Predmet C-382/14)

(2014/C 439/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Juergen Schneider, Erika Schneider

Tuženik: Condor Flugdienst GmbH

Prethodna pitanja

1. Mora li se izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe ⁽¹⁾ izravno odnositi na rezervirani let?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: Koliko je prethodnih letova zrakoplova koji će se koristiti za planirani let relevantno za postojanje izvanredne okolnosti? Postoji li vremensko ograničenje u vezi s uzimanjem u obzir izvanrednih okolnosti na prethodnim letovima? I ako da, kako se ono treba izračunati?
3. U slučaju da su za kasniji let relevantne i izvanredne okolnosti koje nastupaju kod prethodnih letova: Moraju li se razumne mjere koje treba poduzeti stvarni zračni prijevoznik sukladno članku 5. stavku 3. Uredbe odnositi samo na sprečavanje izvanredne okolnosti ili i na izbjegavanje dugog kašnjenja?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. kolovoza 2014. uputio Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Mađarska) – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Predmet C-409/14)

(2014/C 439/24)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li opis robe koja nosi naziv „laki duhan sušen na zraku” iz tarifnog podbroja 2401 10 35 KN u poglavlju 24. „DUHAN I PRERAĐENI NADOMJESCI DUHANA” Uredbe Komisije (EU) br. 861/2010 o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi ⁽¹⁾ tumačiti na način da uključuje isključivo neižiljeni duhan sušen na zraku:
 - koji sadrži čitave listove biljke duhana,
 - koji nisu ni sjeckani ni stisnuti ni zbijeni;
 - koji, uz sušenje na zraku u smislu oblika „obrade”, ne dopušta da se neižiljeni duhan sušen na zraku iz podbroja [2401 10] 35 KN podvrgne drugom obliku obrade (na primjer, izdvajanju žila, sjeckanju ili zbijanju listova);
 - koji se ne može pušiti?
2. Treba li pojam „carinski postupak s odgodom ili postupanje” iz članka 4. točke 6. Direktive Vijeća 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ tumačiti na način da obuhvaća i carinsku robu (trošarinsku robu) koja se nalazi u vanjskom provozu, u privremenom ili u carinskom skladištu i za koju je u pratećim dokumentima naveden pogrešan tarifni broj (2403 10 9000 KN umjesto 2401 10 35 KN[sic]), ali točno poglavlje (poglavljje 24. – duhan), dok su svi ostali podaci u tim dokumentima (broj spremnika, količina, neto težina) ispravni, a pečati netaknuti?

(Drugim riječima, može li se podvrgavanje određene robe carinskom postupku s odgodom dovesti u pitanje time što je u pratećim dokumentima ispravno navedeno poglavlje Zajedničke carinske tarife, ali je pogrešno naznačen konkretan tarifni broj?)
3. Treba li pojam „uvoza” iz članka 2. točke (b) Direktive Vijeća 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ ⁽²⁾ i pojam „uvoza trošarinske robe” iz članka 4. točke 8. te direktive tumačiti na način da obuhvaćaju slučaj u kojem se stvarni tarifni broj robe u režimu vanjskog provoza i tarifni broj naveden u pratećim dokumentima razlikuju, pri čemu, unatoč toj razlici, i naznaka poglavlja (u predmetnom slučaju poglavlja 24. – duhan) i količina te neto težina robe odgovaraju podacima unesenima u prateće dokumente?
4. Obuhvaćaju li nepravilnosti na koje upućuje članak 38. Direktive Vijeća 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine [i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ], činjenicu da se na robu primjenjuje carinski postupak s odgodom ili postupanje kada je u njezinim pratećim dokumentima naveden pogrešan tarifni broj KN iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 861/2010?

⁽¹⁾ (SL L 284, 29.10.2010, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL L 9, 14.1.2009, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. rujna 2014. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – WebMindLicences Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Predmet C-419/14)

(2014/C 439/25)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WebMindLicences Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Prethodna pitanja

1. Je li u okviru primjene članka 2. stavka 1. točke (c), članka 24. stavka 1. i članka 43. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u), kada se za potrebe PDV-a identificira pružatelj usluge za potrebe tumačenja, prilikom ispitivanja je li transakcija fiktivnog karaktera, bez stvarnog gospodarskog i trgovačkog sadržaja i usmjerena isključivo na ostvarenje porezne olakšice, relevantna činjenica da u okolnostima glavnog postupka upravitelj i 100-postotni vlasnik trgovačkog društva koje dodjeljuje licenciju fizička osoba koja je stvorila znanja i vještine prenesene ugovorom o licenciji?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, je li prilikom primjene članka 2. stavka 1. točke (c), članka 24. stavka 1. i članka 43. Direktive o PDV-u i ocjene o postojanju zlorabe, relevantna činjenica da ta fizička osoba neformalno utječe ili može utjecati na način na koji trgovačko društvo koje je dobilo licenciju istu iskorištava te na odluke tog poduzeća? Za potrebe tog tumačenja, je li mjerodavna okolnost da stvaratelj znanja i vještina sudjeluje ili može sudjelovati izravno ili neizravno, profesionalnim savjetovanjem ili pružanjem savjeta u pogledu razvoja i korištenja znanja i vještina, u donošenju poduzetničkih odluka u vezi s pružanjem usluga koje se temelje na tim znanjima i vještinama?
3. U okolnostima glavnog postupka i uzimajući u obzir ono što je izloženo u drugom pitanju, je li relevantna, osim analize osnovne ugovorne transakcije, činjenica da stvaratelj znanja i vještina koji je fizička osoba vrši utjecaj, točnije odlučujući utjecaj, ili daje upute o načinu na koji se pruža usluga utemeljenom na tim znanjima i vještinama, kako bi za potrebe PDV-a identificirao pružatelj usluge?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje, prilikom određivanja dosega tog utjecaja i tih uputa, koje se okolnosti mogu uzeti u obzir ili konkretnije, na temelju kojih mjerila se može utvrditi da se vrši odlučujući utjecaj na pružanje usluge i da je ostvaren stvarni gospodarski sadržaj osnovne transakcije u korist poduzeća koje daje licenciju?
5. U okolnostima glavnog postupka, prilikom ispitivanja je li ostvarena porezna olakšica, je li u trenutku analiziranja odnosa između gospodarskih subjekata i osoba koje su sudjelovale u transakciji relevantno to što su porezni obveznici koji su sudjelovali u spornoj ugovornoj transakciji usmjerenoj na izbjegavanje plaćanja poreza pravne osobe, kada nadležno porezno tijelo države članice fizičkoj osobi pripisuje donošenje strateških i operativnih odluka u pogledu korištenja [znanja i vještina]? U slučaju da je to tako, treba li uzeti u obzir u kojoj državi članici je fizička osoba donijela te odluke? U okolnostima poput onih u ovom postupku, u slučaju da se može utvrditi da ugovorni položaj stranaka nije odlučujući, je li za potrebe tumačenja relevantna činjenica da je podugovarateljima povjereno upravljanje tehničkim instrumentima, ljudskim resursima i financijskim transakcijama potrebnih za pružanje predmetnih usluga preko Interneta.
6. U slučaju da se može utvrditi da odredbe ugovora o licenciji ne odražavaju stvarni gospodarski sadržaj, podrazumijevaju li izmjena ugovornih odredbi i povrat u stanje kakvo bi postojalo da nije bilo transakcije u kojoj se zloraba konkretizira, to da nadležno porezno tijelo države članice može na drukčiji način odrediti državu članicu pružanja usluga i time mjesto naplate poreza, i čak i ako je poduzeće koje je dobilo licenciju podmirilo dugovani porez u državi članici u kojoj ima poslovni nastan sukladno zakonskim uvjetima određenima u toj državi članici?
7. Treba li članke 49. i 56. UFEU-a tumačiti u smislu da im je protivan ugovorni sadržaj, poput onoga koji je predmet glavnog postupka koji može predstavljati zlorabu slobode poslovnog nastana i slobodnog pružanja usluga i u kojem poduzeće koje je porezni obveznik jedne države članice putem ugovora o licenciji prenosi drugom poduzeću, poreznom obvezniku u drugoj državi članici, znanja i vještine za pružanje usluga distribucije sadržaja za odrasle putem interaktivne tehnologije na Internetu i pravo koristiti ga, u okolnostima u kojima je teret PDV-a na tako prenesenu uslugu pogodniji u državi sjedišta primatelja licencije?

8. U okolnostima poput onih u ovom postupku, koliku važnost treba dati, pored porezne olakšice koja se navodno može ostvariti, tržišnim razlozima kojima se vodilo poduzeće davatelj licencije? U tom kontekstu, je li za potrebe tumačenja relevantna činjenica da je 100-postotni vlasnik i upravitelj trgovačkog društva koje daje licenciju fizička osoba koja je izvorno stvorila znanja i vještine?
9. Mogu li se pri analizi zlorabe uzeti u obzir okolnosti slične onima u glavnom postupku, poput tehničkih podataka i infrastrukture povezanih s uvođenjem i obavljanjem usluge koja je predmet sporne transakcije te pripreme i ljudskih potencijala kojima raspolaže poduzeće koje daje licenciju za pružanje predmetne usluge, i kolika je njihova važnost u slučaju potvrdnog odgovora?
10. Treba li u okolnostima koje su analizirane u ovom predmetu članak 2. stavak 1. točku (c), članak 24. stavak 1., članak 43. i članak 273. Direktive o PDV-u, u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a i člankom 325. UFEU-a, tumačiti u smislu da za potrebe djelotvornog ispunjavanja obveze država članica Unije da učinkovito i na vrijeme ubiru cjeloviti iznos PDV-a te izbjegnju proračunski gubitak koji nastaje utajom i izbjegavanjem plaćanja poreza prelaskom granica država članica, u slučaju transakcije vezane uz pružanje usluga i u cilju identifikacije njezina pružatelja, porezno tijelo države članice može u dokaznom dijelu poreznog upravnog postupka, kako bi razjasnilo činjenice, prihvatiti podatke, informacije i dokazna sredstva koje je tijelo istrage nadležnog poreznog tijela pribavilo u okviru kaznenog postupka bez znanja poreznog obveznika, primjerice snimke presretane komunikacije, kako bi ih koristilo i na njima temeljilo svoju ocjenu poreznih činjenica, dok upravni sud koji odlučuje o tužbi protiv upravne odluke nadležnog poreznog tijela države članice ima pravo ocjenjivati te dokazne elemente prilikom kontrole njihove zakonitosti?
11. Treba li u okolnostima koje su analizirane u ovom predmetu članak 2. stavak 1. točku (c), članak 24. stavak 1., članak 43. i članak 273. Direktive o PDV-u, u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a i člankom 325. UFEU-a, tumačiti na način da za potrebe djelotvornog ispunjavanja obveze država članica Unije da učinkovito i na vrijeme ubiru cjeloviti iznos PDV-a i da osiguraju poštovanje poreznog obveznika diskrecijski prostor u pogledu korištenja sredstava kojima raspolaže nadležno porezno tijelo države članice uključuje mogućnost da navedeno tijelo koristi dokazna sredstva koje je prvotno pribavilo u svrhu kaznenog postupka kako bi spriječilo izbjegavanje plaćanja poreza, čak i onda kada samo nacionalno pravo ne dopušta pribavljanje informacija bez znanja zainteresiranog u okviru upravnog postupka radi sprečavanja izbjegavanja plaćanja poreza, ili takvo pribavljanje podvrgava u okviru kaznenog postupka jamstvima koja nisu predviđena u poreznom upravnom postupku, istovremeno priznajući nadležnom poreznom tijelu mogućnost da postupa sukladno načelu slobodne ocjene dokaza?
12. Protivi li se članak 8. stavak 2. EKLP-a, u vezi s člankom 52. stavkom 2. Povelje, tome da se nadležnom poreznom tijelu države članice prizna nadležnost na koju se odnose deseto i jedanaesto pitanje ili se u okolnostima ovog predmeta može smatrati opravdanim, za potrebe borbe protiv izbjegavanja plaćanja poreza, koristiti u okviru poreznog upravnog postupka zaključke koji proizlaze iz informacija pribavljenih bez znanja zainteresiranog radi učinkovitog ubiranja poreza i „gospodarskog blagostanja zemlje“?
13. U mjeri u kojoj iz odgovorâ na deseto do dvanaesto pitanje proizlazi da nadležno porezno tijelo države članice može koristiti takva sredstva dokazivanja u upravnom postupku, ima li nadležno porezno tijelo države članice apsolutnu obvezu, kako bi se zajamčila djelotvornost prava na dobru upravu i prava na obranu sukladno odredbama članaka 7., 8., 41. i 48. Povelje, u vezi s njezinim člankom 51. stavkom 1., saslušati poreznog obveznika tijekom upravnog postupka, osigurati mu pristup zaključcima koji proizlaze iz informacija pribavljenih bez njegovog znanja i poštovati svrhu radi koje su pribavljeni podaci koji se nalaze u tim dokaznim sredstvima ili, u tom posljednjem kontekstu, okolnost da je informacija prikupljena bez znanja zainteresiranoga namijenjena isključivo kaznenoj istrazi u korijenu sprječava korištenje takvih dokaznih sredstava?
14. Pod pretpostavkom pribavljanja i korištenja dokaznih sredstava povredom odredaba članaka 7., 8., 41. i 48. Povelje, u vezi s njezinim člankom 47., udovoljava li pravu na djelotvoran pravni lijek nacionalna odredba prema kojoj osporavanje u sudskom postupku postupovne zakonitosti odluka donesenih u poreznim predmetima može uspjeti i dovesti do njihova poništenja samo ako prema okolnostima slučaja postoji konkretna mogućnost da bi pobijana odluka bila različita da nije bilo povreda pravila postupka i ako je, k tome, navedena povreda pravila postupka utjecala na materijalnopравни položaj tužitelja, ili se na taj način počinjene povrede pravila postupka trebaju uzeti u obzir u širem kontekstu, neovisno o utjecaju koji povreda pravila postupka kojom se krše odredbe Povelje ima na ishod postupka?

15. Da li djelotvornost članka 47. Povelje zahtijeva da u procesnoj situaciji poput predmetne upravni sud koji odlučuje o tužbi protiv upravne odluke nadležnog poreznog tijela države članice nadzire zakonitost pribavljanja dokaznih sredstava u kaznene svrhe i bez znanja zainteresiranog u okviru kaznenog postupka, osobito kada porezni obveznik protiv kojeg se paralelno vodi kazneni postupak nije upoznat s tom dokumentacijom niti je mogao pred sudom osporavati njenu zakonitost?
16. Uzimajući u obzir šesto pitanje, treba li Uredbu Vijeća (EU) br. 904/2010 ⁽²⁾ o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost, osobito u svjetlu njezine sedme uvodne izjave, sukladno kojoj za potrebe prikupljanja dužnog poreza države članice trebaju surađivati kako bi pomogle osigurati ispravno utvrđivanje PDV-a i stoga ne trebaju samo nadzirati ispravnu primjenu poreza dužnog na vlastitom državnom području, već trebaju također osigurati pomoć drugim državama članicama za osiguranje ispravne primjene poreza koji se odnosi na djelatnost provedenu na njihovom vlastitom državnom području, ali dužnog u drugoj državi članici, tumačiti u smislu da u činjeničnoj situaciji poput one u ovom predmetu, nadležno porezno tijelo države članice koje otkrije porezni dug treba uputiti zahtjev nadležnom poreznom tijelu države članice u kojoj je porezni obveznik na kojeg se odnosi porezni nadzor već ispunio svoju obvezu plaćanja poreza?
17. U slučaju potvrdnog odgovora na šesnaesto pitanje, ako se pred sudom ospori i potvrdi da su odluke koje je donijelo nadležno porezno tijelo države članice nezakonite zbog postupovnih povreda, to jest zbog propuštanja da se prikupe obavijesti i podnese zahtjev nadležnim tijelima druge države članice, što mora poduzeti sud koji odlučuje o tužbi protiv upravnih odluka nadležnog poreznog tijela države članice, uzimajući u obzir navedeno u četrnaestom pitanju?

⁽¹⁾ (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ (SL L 268, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 343.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. rujna 2014. uputio Supremo Tribunal Administrativo
(Portugal) – Fazenda Pública protiv Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, S.A.**

(Predmet C-423/14)

(2014/C 439/26)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fazenda Pública

Tuženik: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, S.A.

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Unije, a osobito odredbi članka 78. točke (a) Direktive 2006/112/EZ ⁽¹⁾, to da se [...] naknada za korištenje podzemlja koju plaća distributer plina kao takva odražava na krajnjeg potrošača neovisno o cijeni koju on plaća za utrošeni plin, to jest bez uključivanja naknade u tu cijenu?

U slučaju negativnog odgovora na prvo prethodno pitanje, postavlja se sljedeće:

2. Protivi li se pravu Unije, a osobito odredbama članaka 73. do 79. Direktive 2006/112/EZ, to da se [...] naknada za korištenje podzemlja koju plaća distributer plina i koja se kao takva odražava na krajnjeg potrošača neovisno o cijeni koju on plaća za utrošeni plin, ne smatra uključenom u poreznu osnovicu [za izračun PDV-a]?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. rujna 2014. uputio Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Jácint Gábor Balogh protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Predmet C-424/14)

(2014/C 439/27)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jácint Gábor Balogh

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Prethodna pitanja

1. Protivi li se obvezi podnošenja prijave iz članka 213. stavka 1. i članka 214. stavka 1. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾ nacionalna praksa u Mađarskoj prema kojoj su pojedinci koji ne žele obavljati aktivnost opterećenu PDV-om – unutar praga za oslobođenje od plaćanja PDV-a – obvezni prijaviti tu aktivnost?
2. Može li nadležno porezno tijelo tijekom nadzora provedenog *a posteriori* sankcionirati nepodnošenje prijave, iako nije prekoračen prag za oslobođenje?
3. Može li nadležno porezno tijelo tijekom nadzora provedenog *a posteriori* oduzeti pojedincu pravo odabira te mu, zanemarujući načelo pravičnog postupka, onemogućiti da odabere oslobođenje od plaćanja?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Kreis Warendorf protiv Ibrahima Aloa

(Predmet C-443/14)

(2014/C 439/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Kreis Warendorf

Druga stranka u revizijskom postupku: Ibrahim Alo

Sudionik u postupku: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li obveza nastanjenja u prostorno ograničenom području države članice (općina, okrug, regija) ograničenje slobode kretanja u smislu članka 33. Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾ ako se stranac inače može slobodno kretati i boraviti na državnom području države članice?

2. Je li obveza nastanjenja osoba sa statusom supsidijarne zaštite spojiva s člankom 33. i/ili člankom 29. Direktive 2011/95/EU ako se temelji na cilju postizanja odgovarajuće podjele javnih tereta socijalne pomoći na njihove dotične nositelje unutar državnog područja?
3. Je li obveza nastanjenja osoba sa statusom supsidijarne zaštite spojiva s člankom 33. i/ili člankom 29. Direktive 2011/95/EU ako se temelji na razlozima migracijske i integracijske politike, primjerice sprečavanjem nastanka žarišta socijalnih problema zbog učestalog nastanjenja stranaca u određenim općinama ili okruzima? Jesu li u tom pogledu dovoljni razlozi migracijske i integracijske politike ili takvi razlozi moraju biti konkretno utvrđeni?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Amira Osso protiv Region Hannover**

(Predmet C-444/14)

(2014/C 439/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Amira Osso

Druga stranka u revizijskom postupku: Region Hannover

Sudionik u postupku: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li obveza nastanjenja u prostorno ograničenom području države članice (općina, okrug, regija) ograničenje slobode kretanja u smislu članka 33. Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾ ako se stranac inače može slobodno kretati i boraviti na državnom području države članice?
2. Je li obveza nastanjenja osoba sa statusom supsidijarne zaštite spojiva s člankom 33. i/ili člankom 29. Direktive 2011/95/EU ako se temelji na cilju postizanja odgovarajuće podjele javnih tereta socijalne pomoći na njihove dotične nositelje unutar državnog područja?
3. Je li obveza nastanjenja osoba sa statusom supsidijarne zaštite spojiva s člankom 33. i/ili člankom 29. Direktive 2011/95/EU ako se temelji na razlozima migracijske i integracijske politike, primjerice sprečavanjem nastanka žarišta socijalnih problema zbog učestalog nastanjenja stranaca u određenim općinama ili okruzima? Jesu li u tom pogledu dovoljni razlozi migracijske i integracijske politike ili takvi razlozi moraju biti konkretno utvrđeni?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Seusen Sume protiv Landkreis Stade**

(Predmet C-445/14)

(2014/C 439/30)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Seusen Sume

Druga stranka u revizijskom postupku: Landkreis Stade

Sudionik u postupku: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li obveza nastanjenja u prostorno ograničenom području države članice (općina, okrug, regija) ograničenje slobode kretanja u smislu članka 33. Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾ ako se stranac inače može slobodno kretati i boraviti na državnom području države članice?
2. Je li obveza nastanjenja osoba sa statusom supsidijarne zaštite spojiva s člankom 33. i/ili člankom 29. Direktive 2011/95/EU ako se temelji na cilju postizanja odgovarajuće podjele javnih tereta socijalne pomoći na njihove dotične nositelje unutar državnog područja?
3. Je li obveza nastanjenja osoba sa statusom supsidijarne zaštite spojiva s člankom 33. i/ili člankom 29. Direktive 2011/95/EU ako se temelji na razlozima migracijske i integracijske politike, primjerice sprečavanjem nastanka žarišta socijalnih problema zbog učestalog nastanjenja stranaca u određenim općinama ili okruzima? Jesu li u tom pogledu dovoljni razlozi migracijske i integracijske politike ili takvi razlozi moraju biti konkretno utvrđeni?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2014. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla
La Mancha (Španjolska) – Manuel Orrego Arias protiv Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Predmet C-456/14)

(2014/C 439/31)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Manuel Orrego Arias

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Prethodno pitanje

Tumačenje članka 3. stavka 1. točke (a) alineje 1. Direktive Vijeća 2001/40/EZ ⁽¹⁾ od 28. svibnja 2011., a osobito pitanja odnosi li se izraz „kazneno djelo kažnjivo kaznom koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje jedne godine”, sadržan u toj odredbi, na apstraktno određenu kaznu za predmetno kazneno djelo ili, suprotno tome, na konkretnu kaznu zatvora koja je izrečena osuđeniku i, prema tome, moraju li druge države članice priznati odluku o izgonu državljanina treće zemlje osuđenog na kaznu koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od 8 mjeseci.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća od 28. svibnja 2011. o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljanina trećih zemalja (SL L 149, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 16.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2014. uputio Tribunale ordinario di Cagliari (Italija) – kazneni postupak protiv Claudije Concu i Isabelle Melis**(Predmet C-457/14)**

(2014/C 439/32)

*Jezik postupka: talijanski***Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunale ordinario di Cagliari

Stranke glavnog postupka

Claudia Concu, Isabella Melis

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 49. i sljed. i 56. i sljed. UFEU-a te načela koja je potvrdio Sud Europske unije u presudi od 16. veljače 2012., *Costa i Cifone* (C-72/10 i C-77/10, još neobjavljena u Zborniku), tumačiti na način da se isti protive provođenju nadmetanja za koncesije u trajanju kraćem od ranije izdanih koncesija, kad je to nadmetanje organizirano kako bi se ispravile posljedice koje proizlaze iz nezakonitosti isključenja određenog broja gospodarskih subjekata iz nadmetanja?
2. Treba li članke 49. i sljed. i 56. i sljed. UFEU-a te načela koja je potvrdio Sud Europske unije u spomenutoj presudi od 16. veljače 2012., *Costa i Cifone* (C-72/10 i C-77/10, još neobjavljena u Zborniku), tumačiti na način da se isti protive tome da potreba preustroja sustava, tako da se vremenski izjednače rokovi trajanja koncesija, predstavlja odgovarajuće uzročno opravdanje za kraće trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja u odnosu na trajanje u prošlosti dodijeljenih koncesija?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. listopada 2014. uputio Administrativen sad – Varna (Bugarska) – Asparuhovo Lake Investment Company OOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite**(Predmet C-463/14)**

(2014/C 439/33)

*Jezik postupka: bugarski***Sud koji je uputio zahtjev**

Administrativen sad – Varna

Stranke glavnog postupka*Tužitelj:* Asparuhovo Lake Investment Company OOD*Tuženik:* Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 24. stavak 1. i članak 25. točku (b) Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ tumačiti tako da pojam „isporuka usluga” obuhvaća i slučajeve ugovorâ o pretplati za pružanje usluga savjetovanja kao što su oni u glavnom postupku, kod kojih se pružatelj usluge koji raspolaže osobljem kvalificiranim za isporuku usluga nalazi na raspolaganju naručitelju za vrijeme trajanja ugovora te se obvezao da će se suzdržavati od sklapanja ugovora sličnog sadržaja s konkurentima naručitelja?
2. Treba li članak 64. stavak 1. i članak 63. Direktive 2006/112 tumačiti tako da oporezivi događaj kod pretplaćenih usluga savjetovanja nastaje istekom razdoblja za koje je ugovoreno plaćanje a da pritom nije važno je li i koliko često naručitelj koristio usluge koje mu je savjetnik stavio na raspolaganje?
3. Treba li članak 62. stavak 2. Direktive 2006/112 tumačiti tako da je osoba koja u okviru ugovora o pretplati isporučuje usluge dužna zaračunati porez na dodanu vrijednost za usluge nakon isteka razdoblja za koje je ugovorena pretplata ili ta obveza nastaje samo ako je naručitelj koristio usluge savjetnika u odgovarajućem poreznom razdoblju?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Tužba podnesena 13. listopada 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Danske**(Predmet C-468/14)**

(2014/C 439/34)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Clausen i C. Cattabriga, u svojstvu agenata)

Tuženik: Kraljevina Danska

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da, održavanjem pravne situacije u kojoj je dozvoljena prodaja rastresitog duhanskog praha suprotno članku 8., u svezi s člankom 2. stavkom 4. Direktive 2001/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2001. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih proizvoda ⁽¹⁾, Kraljevina Danska nije ispunila svoje obveze iz te direktive;
- naložiti Kraljevini Danskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Kraljevina Danska nije ispunila svoje obveze iz članka 8. Direktive 2001/37/EZ, time što je u Danskoj zabranila samo prodaju duhanskog praha u poroznim vrećicama, ali ne i rastresitog duhanskog praha. Danska ne osporava da njena nacionalna pravila nisu u skladu s europskim pravom što se tiče zabrane reklamiranja duhana za oralnu uporabu. Danski parlament (Folketing) odbio je zakonski prijedlog kojim bi se uvela potpuna zabrana prodaje duhanskog praha u Danskoj.

Danska se nije dodatno obvezala uskladiti danska pravila s europskim pravom. Komisija stoga mora zaključiti da Danska i dalje nije ispunila svoje obveze iz članka 8. Direktive u svezi s člankom 2. stavkom 4. iste.

⁽¹⁾ SL 2001 L 194, str. 26.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2014. – Technische Universität Dresden protiv Komisije

(Predmet T-29/11) ⁽¹⁾

(Arbitražna klauzula — Akcijski program Zajednice u području javnog zdravstva — Ugovor o financiranju projekta — Tužba za poništenje — Obavijest o terećenju — Spor ugovorne naravi — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost — Preinaka tužbe — Prihvatljivi troškovi)

(2014/C 439/35)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Technische Universität Dresden (Dresden, Njemačka) (zastupnik: G. Brüggem, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: W. Bogensberger i D. Calciu, a zatim W. Bogensberger i F. Moro, agenti, uz asistenciju R. Van der Hout i A. Köhler, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje obavijesti o terećenju br. 3241011712 koju je izdala Komisija 4. studenoga 2010. u pogledu naknade iznosa od 55 377,62 eura uplaćenih tužitelju u okviru natječaja za financiranje u potporu projekta provedenog u sklopu akcijskog programa Zajednice u području javnog zdravstva (2003.-2008.).

Izreka

1. Troškovi osoblja za H. u iznosu od 56,75 eura, putni troškovi u visini od 1 354,08 eura i troškovi plaćanja pruženih usluga u visini od 351,82 eura koji su Technische Universität Dresden nastali u okviru provedbe ugovora pod referentnim brojem 2003114 (SI2.377438), koji se odnosi na financiranje projekta „Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)”, koji se provodi u sklopu Akcijskog programa Zajednice u području javnog zdravstva (2003-2008), su opravdani, tako da je tražbina koju Europska komisija temelji na tim iznosima te koja je navedena u obavijesti o terećenju br. 3241011712 od 4. studenog 2010. neutemeljena.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Nalaže se Technische Universität Dresden snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 80, 12.3.2011.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2014. – Grau Ferrer protiv OHIM-a – Rubio Ferrer (Bugui va)**(Predmet T-543/12) ⁽¹⁾**

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice Bugui va — Raniji nacionalni figurativni žig Bugui i raniji figurativni žig Zajednice BUGUI — Relativni razlog za odbijanje — Odbijanje prigovora — Članak 76. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Postojanje ranijeg žiga — Neuzimanje u obzir dokaza podnesenih u prilog prigovoru pred žalbenim vijećem — Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 — Članak 15. stavak 1. podstavak 2. točka (a) Uredbe br. 207/2009 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Oblik koji se razlikuje po elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter”)

(2014/C 439/36)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Španjolska) (zastupnik: J. Carbonell Callicó, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: S. Palmero Cabezas i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijenti u postupku pred Općim sudom: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Španjolska) i Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (zastupnik: A. Cañizares Doménech, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 11. listopada 2012. (spojeni predmeti R 274/2011-4 i R 520/2011-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Xaviera Grau Ferrera, s jedne strane i Juana Cándido Rubio Ferrera i Alberta Rubio Ferrera, s druge strane.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 11. listopada 2012. (spojeni predmeti R 274/2011-4 i R 520/2011-4).
2. OHIM će snositi vlastite troškove kao i troškove Xaviera Grau Ferrera.
3. Juan Cándido Rubio Ferrer i Alberto Rubio Ferrer snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 55, 23.2.2013.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 23. listopada 2014. – Holistic Innovation Institute protiv REA-e**(Predmet T-706/14 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Projekti koje financira Europska unija u području tehnološkog istraživanja i razvoja — Odluka kojom se odbija sudjelovanje u određenim projektima — Zahtjev za odgodu izvršenja — Nepoštivanje formalnih zahtjeva — Nedopuštenost”)

(2014/C 439/37)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Španjolska) (zastupnik: R. Muñiz García, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija za istraživanje (REA) (zastupnik: G. Gascard, agent)

Predmet

Zahtjev za odgodu izvršenja Odluke ARES (2014) 2461172 Izvršne agencije za istraživanje (REA) od 24. srpnja 2014., kojom se tužitelj isključuje iz sudjelovanja u projektima ZONeSEC i Inachus.

Izreka

1. *Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.*
2. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

Tužba podnesena 12. ožujka 2014. – Arvanitis i dr. protiv Europskog parlamenta i dr.**(Predmet T-350/14)**

(2014/C 439/38)

*Jezik postupka: grčki***Stranke**

Tužitelj: Athanasios Arvanitis (Rodos, Grčka) i ostalih 47 tužitelja (zastupnik: Ch. Papadimitriou, odvjetnik)

Tuženici: Europski parlament, Europsko vijeće, Vijeće Europske unije, Europska komisija, Europska središnja banka, Eurogrupa

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da su tuženici propustili donijeti propise u cilju pune primjene općih načela prava Europske unije, osobito direktive o radu na određeno vrijeme, prilikom njihovog otpuštanja iz bivšeg Olympiaki Aeroporia, a koje je određeno odlukom Europske komisije prenesenom u grčki pravni sustav Zakonom br. 3717/2008,
- priznati tužiteljima, kao i svim drugim otpuštenim zaposlenicima bivšeg Olympiaki Aeroporia, pravnim aktom Europske unije – direktivom, uredbom ili drugim normativnim aktom Unije – koji ima izravnu primjenu, mogućnost ostvarivanja naknade štete na koju su mogli imati pravo kao trajno zaposleni prilikom otkaza/obveznog prekida radnog odnosa u društvu Olympiaki Aeroporia, i
- naložiti naknadu štete u iznosu od 300 000 eura, pravnim aktom Europske unije – direktivom, uredbom ili drugim normativnim aktom Unije – koji ima izravnu primjenu, u korist svakog od tužitelja zbog uznemirenosti i zabrinutosti koje su doživjeli, teške povrede temeljnih prava i prijevremenog prekida karijere.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Zakon br. 3717/2008 kojim je predviđeno zatvaranje Olympiaki Aeroporia i otpuštanje svih privremeno zaposlenih predstavlja pravi akt Zajednice te je u osnovi nametnut od strane institucija Europske unije, osobito ESB-a i Europske komisije, te su sve zakonodavne mjere koje je usvojila grčka vlada donesene po uputama ili, preciznije, po odluci Eurogrupe, ECOFIN-a, ESB-a i Europske komisije.
 2. Drugi tužbeni razlog: činjenica da privremeni zaposlenici koji su radili u okviru bivšeg društva Olympiaki Aeroporia nisu izjednačeni s ostalim trajnim zaposlenicima u Olympiaki Aeroporia te da oni nisu izričito oštećeni prilikom odlaska iz tog društva, uzrokovala im je izravnu, osobnu i ozbiljnu štetu te su lišeni temeljnih prava.
-

Tužba podnesena 30. ožujka 2014. – Grigoriadis i dr. protiv Parlamenta i dr**(Predmet T-413/14)**

(2014/C 439/39)

*Jezik postupka: grčki***Stranke**

Tužitelji: Grigoris Grigoriadis (Atena, Grčka), Faidra Grigoriadou (Atena), Ioannis Tsolias (Solun, Grčka), Dimitrios Alexopoulos (Solun), Nikolaos Papageorgiou (Atena) i Ioannis Marinopoulos (Atena) (zastupnik: Ch. Papadimitriou, odvjetnik)

Tuženici: Europski parlament, Europsko vijeće, Vijeće Europske unije, Europska komisija, Europska središnja banka, Eurogrupa

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da su tuženici propustili usvojiti zakonodavne mjere potrebne da bi se izričito izuzelo iz prisilnog sudjelovanja u programu PSI propisanog za osobe koje su po grčkom pravu imatelji obveznica, za obveznice koje su tužitelji stekli od grčke države,
- omogućiti tužiteljima, po osnovi izravno primjenjivog akta – direktive, uredbe ili drugog pravnog akta Zajednice – da ostvare povrat cjelokupne vrijednosti njihovih obveznica uključenih u program PSI, a da oni o tome nisu bili ni obaviješteni niti su na to pristali, i
- dosudi naknadu štete u iznosu od 500 000 eura, po osnovi izravno primjenjivog akta – direktive, uredbe ili drugog pravnog akta Zajednice – svakom od tužitelja, zbog teškoća, štete i teških povreda temeljnih prava koje su pretrpjeli.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: zakonski i drugi propisi, kojima je Grčka uvela prisilno sudjelovanje u PSI-u osoba koje su po grčkom pravu imatelji obveznica, predstavljaju akte Europske unije.
2. Drugi tužbeni razlog: mjere koje je grčka vlada usvojila radi rješavanja problema grčkog duga u stvarnosti su propisane od strane institucija Europske unije, konkretno ESB-a i Europske komisije.
3. Treći tužbeni razlog: tuženici su propustili usvojiti zakonodavne mjere potrebne da bi se obveznice grčkog duga čiji su imatelji tužitelji izričito izuzelo aktima grčkog Vijeća ministara kojima su definirani uvjeti primjene PSI-a u Grčkoj.
4. Četvrti tužbeni razlog: propust izričitog izuzimanja njihovih obveznica od sudjelovanja u PSI-u tužiteljima je uzrokovao izravnu, osobnu i ozbiljnu štetu te ih je time lišio temeljnih prava.
5. Peti tužbeni razlog: sve zakonodavne mjere grčke vlade usvojene su po uputi ili, točnije, po odluci Eurogrupe, ECOFIN-a, ESB-a i Europske komisije.

Tužba podnesena 2. rujna 2014. – Micula i dr. protiv Komisije**(Predmet T-646/14)**

(2014/C 439/40)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Ioan Micula (Oradea, Rumunjska); S.C. European Food SA (Drăgănești Rumunjska); S.C. Starmill Srl (Drăgănești); S. C. Multipack Srl (Drăgănești); Viorel Micula (Oradea) (zastupnici: K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard i Y. Banifatemi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku C(2014) 3192 *final* od 26. svibnja 2014., donesenu u slučaju državne potpore SA.38517 (2014/NN) – Micula protiv Rumunjske (ICSID arbitražna odluka), kojom se nalaže Rumunjskoj da obustavi svaku radnju koja može dovesti do izvršenja ili implementacije odluke od 11. prosinca 2013. koju je donio arbitražni sud osnovan pod okriljem Međunarodnog centra za rješavanje investicijskih sporova u slučaju Ioan Micula, Viorel Micula i ostali protiv Rumunjske (ICSID slučaj br. ARB/05/20), s obzirom na mišljenje Komisije da izvršenje odluke tvori nezakonitu državnu potporu, dok Komisija ne donese konačnu odluku o usklađenosti te državne potpore s unutarnjim tržištem.
- dosudi tužiteljima troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog navodi nedostatak nadležnosti.

- Europsko pravo ne može se primijeniti na slučaj te Komisija nije nadležna za donošenje odluke na temelju članka 11. stavka 1. Uredbe br. 659/1999. Odluka Komisije ne prepoznaje međunarodnopravnu obvezu Rumunjske da izvrši odluku ICSID-a bez odgode niti prednost međunarodnopravnih obveza Rumunjske nad europskim pravom. Odluka Komisije krši članak 351. stavak 1. UFEU-a i članak 4. stavak 3. UEU-a, koji priznaju i štite obveze Rumunjske iz ICSID Konvencije i dvostranog ugovora o ulaganju sklopljenog između Rumunjske i Švedske.

2. Drugi tužbeni razlog navodi očitu pogrešku u primjeni prava i ocjeni.

- Komisija je pogrešno primijenila pravo neispravno kategorizirajući odluku ICSID-a kao novu mjeru državne potpore te je povrijedila legitimna očekivanja tužitelja. Cjelokupna odluka Komisije temelji se na netočnoj pretpostavci da izvršenje odluke ICSID-a tvori državnu potporu prema europskom pravu. Odluka ICSID-a ne daje ekonomsku prednost tužiteljima, niti tvori selektivnu mjeru, niti proizvoljnu mjeru koja se može pripisati Rumunjskoj, niti narušava ili prijeti narušavanju tržišnog natjecanja.

Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Bayerische Motoren Werke protiv Komisije

(Predmet T-671/14)

(2014/C 439/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bayerische Motoren Werke AG (München, Njemačka) (zastupnici: M. Rosenthal, G. Drauz i M. Schütte, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 9. srpnja 2014. u predmetu SA.32009 (2011/C) sukladno članku 263. stavku 4. UFEU-a, u dijelu u kojem je iznos (28 257 273 eura) zatražene potpore u iznosu od 45 257 273 eura, koji premašuje iznos od 17 milijuna eura, proglašen nespojivim s unutarnjim tržištem;
- podredno poništi odluku od 9. srpnja 2014. u predmetu SA.32009 (2011/C) sukladno članku 263. stavku 4. UFEU-a u dijelu u kojem je sukladno članku 6. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 800/2008 ⁽¹⁾ iznos od 22,5 milijuna eura, izuzet od obveze prijave, proglašen nespojivim s unutarnjim tržištem;

— sukladno članku 87. Poslovnika Općeg suda tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 3. UFEU-a

- Tužitelj navodi da je tuženik povrijedio članak 108. stavak 3. UFEU-a, jer nije ispunio svoju obvezu pažljivog i nepristranog ispitivanja i jer je time očito pogrešno potvrdio da se obavijest o temeljitom ispitivanju velikih investicijskih projekata primjenjuje u cijelosti.
- Tužitelj dalje navodi da u slučaju točne procjene položaja tužitelja na tržištu ne bi smjelo doći do temeljitog ispitivanja. Provođenje temeljitog ispitivanja bez prethodnog određivanja položaja na tržištu i na tom utemeljeno nejednako postupanje prema tužitelju, predstavljaju očitu pogrešku u ocjeni.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a

- Tužitelj nadalje tvrdi da je tuženik povrijedio članak 107. stavak 3. točku (c) UFEU-a jer je očito pogrešno ograničio učinak poticaja i razmjernosti potpore na *ex ante* procijenjenu razliku u troškovima između Münchena i Leipziga u iznosu od 17 milijuna eura.
- Tužitelj u tom smislu navodi da tuženikovo automatsko provođenje temeljitog ispitivanja na temelju te razlike u troškovima predstavlja očitu pogrešku u ocjeni, zbog čega je bilo onemogućeno ispravno korištenje diskrecijskog prava osobito prilikom ispitivanja razmjernosti i učinaka potpore.

3. Podredni tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 3. UFEU-a i Uredbe br. 800/2008

- Tužitelj podredno tvrdi da je tuženik povrijedio članak 108. stavak 3. UFEU-a i Uredbu br. 800/2008 jer je na očito pogrešan način Saveznoj Republici Njemačkoj zabranio dodjeljivanje tužitelju potpore iz odobrenog programa potpora Investitionszulagengesetz (zakon o investicijskim potporama) u iznosu koji je niži od praga prijave od 22,5 milijuna eura.
- Tužitelj smatra da to ograničavanje visine potpore ispod praga prijave predstavlja očitu pogrešku u ocjeni, pri čemu je tuženik prekoračio svoju ovlast i protupravno diskriminirao tužitelja u odnosu na primatelje potpora koji su primili iznos od 22,5 milijuna eura koji je izuzet od obveze prijave.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članaka 87. i 88. Ugovora (Uredba o općem skupnom izuzeću) (SL L 214, str. 3) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 159.)

Tužba podnesena 19. rujna 2014. – August Wolff i Remedia protiv Komisije

(Predmet T-672/14)

(2014/C 439/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Njemačka), Remedia d.o.o. (Zagreb, Hrvatska) (zastupnici: P. Klappich, C. Schmidt i P. Arbeiter, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu odluku Europske Komisije C(2014) 6030 *final* od 19. kolovoza 2014. u vezi s odobrenjima za stavljanje u promet lijekova za humanu primjenu namijenjenih lokalnoj primjeni koji sadrže visoke koncentracije estradiola sukladno članku 31. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u mjeri u kojoj se tom provedbenom odlukom obvezuje države članice da poštuju obveze nametnute u Provedbenoj odluci u odnosu na navedene i nenavedene lijekove s masenim udjelom estradiola od 0,01 % za lokalnu primjenu u Prilogu I. Provedbene odluke, uz iznimku ograničenja da se navedeni lijekovi iz Priloga I. Provedbene odluke koji imaju maseni udio estradiola od 0,01 % za lokalnu primjenu smiju primjenjivati samo intravaginalno;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 31. *et seq.* Direktive 2001/83/EZ ⁽¹⁾

- U tom smislu ističe se da se pobijana Provedbena odluka temelji na formalno protupravno pokrenutom i provedenom postupku. S tim u vezi tužitelji među ostalim navode, da postupak protivno članku 31. stavku 1. prvoj rečenici Direktive 2001/83/EZ nije pokrenut prije, nego tek nakon odluke o zahtjevu za obnovu odobrenja za stavljanje u promet lijekova za humanu primjenu pri čemu nije postojao poseban slučaj u interesu Zajednice. Pokretanje postupka je k tome u odnosu na prvotuzitelja sadržavalo zaobilaženje postojećih propisa u državi članici Njemačkoj o obnovi odobrenja za stavljanje u promet lijekova za humanu primjenu.
- Tužitelji dalje navode, da u postupak nije bio uključen nadležni znanstveni odbor za ocjenu rizika i da je uz to pristran član imenovan za izvjestitelja znanstvenog odbora za lijekove za humanu primjenu uključenog u postupak.
- Nadalje, prvotuzitelj tvrdi da u odnosu na bitan aspekt nije propisno saslušan u okviru postupka provjere mišljenja vještaka.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 116. prve rečenice i članka 126. prve rečenice 2001/83/EZ

- Tužitelji u tom smislu tvrde da se Provedbena odluka temelji na netočnoj ocjeni odnosa koristi i rizika lijekova. Osobito je zanemarena činjenica, da tijekom prisutnosti na tržištu duljoj od 45 godina, prvotuzitelj nije imao nikakvih informacija o ozbiljnim rizicima povezanim s primjenom lijekova s masenim udjelom estradiola od 0,01 %.
- K tome Komisija, na kojoj u tom smislu leži teret obrazlaganja i dokazivanja, nije iznijela nove znanstvene podatke i informacije iz kojih bi proizlazio novi rizik povezan s primjenom lijekova.

3. Treći tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti i jednakog postupanja

- U odnosu na treći tužbeni razlog tužitelji navode da su upozorenja navedena u informacijama o proizvodu koja su predviđena u Provedbenoj odluci i dodatna ograničenja odobrenja za stavljanje u promet lijekova kao i na tome utemeljene obveze neproporcionalni i da krše načelo jednakog postupanja. Osobito je neproporcionalno ograničenje trajanja primjene pri istovremenom isključenju ponovljene primjene lijeka uz predviđene promjene informacija o proizvodu. U svakom slučaju, umjesto ograničenja trajanja primjene pri istovremenom isključenju ponovljene primjene kao i na tome utemeljenih obveza, trebalo je naložiti provođenje studije kao blažeg sredstva za ispitivanje navodnih strahovanja za sigurnost.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Lupin protiv Komisije**(Predmet T-680/14)**

(2014/C 439/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Lupin Ltd (Maharashtra, Indija) (zastupnici: M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, M. Boles, *Solicitors*, V. Wakefield, *Barrister*, i M. Hoskins QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglašiti odluku ništavom u mjeri u kojoj ustanovi da je Lupin povrijedio članak 101. UFEU-a; i/ili
- poništi ili smanji kaznu određenu Lupinu; i
- naloži Komisiji snošenje Lupinovih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom tužitelj traži djelomično poništenje Odluke Komisije C(2014) 4955 *final* od 9. srpnja 2014., u slučaju AT.39612 – Perindopril (Servier).

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog navodi da je Komisija pogriješila što se tiče prava u mjeri u kojoj je ustanovila da je tužitelj počinio povredu u pogledu ciljeva članka 101. UFEU-a. Tužitelj ističe da:
 - je zaključak Komisije nezakonit jer primjenjuje potpuno nov i netočan pravni kriterij. Točnije, ovisan je o plaćanju „značajnog poticaja”, koji se, prema stajalištu tužitelja, ne odražava u postojećoj sudskoj praksi te je pravno pogrešan;
 - pristup Komisije ne uspijeva prepoznati i provesti ne samo ciljeve prava tržišnog natjecanja, već i patentnog prava i modernog građanskog postupka. Prema stajalištu tužitelja, Komisija je trebala ocijeniti pitanje ograničenja u pogledu cilja pozivanjem na doktrinu pomoćnih ograničenja i/ili pozivanjem na načela prepoznata u presudi Wouters. Njen neuspjeh da to učini je pravno pogrešan.
 2. Drugi tužbeni razlog navodi da je Komisija pogriješila što se tiče prava u mjeri u kojoj je utvrdila da je tužitelj počinio povredu u pogledu učinka članka 101. UFEU-a. Tužitelj smatra da je pristup Komisije pri utvrđivanju predstavlja li sporazum o nagodbi o patentu povredu u pogledu učinka patio od istih nedostataka kao i njen pristup u povredu u pogledu cilja.
 3. Treći tužbeni razlog navodi da je Komisija bila u krivu u pogledu izricanja kazne tužitelju, alternativno da je izrečena kazna previsoka i treba biti smanjena. Tužitelj tvrdi da:
 - je njegova navodna pogreška bila inovativna i ne zaslužuje novčanu kaznu, alternativno samo simboličnu novčanu kaznu;
 - je novčana kazna nepravедna i ne odražava težinu i trajanje tužiteljeve navodne povrede;
 - Komisija nije uzela u obzir legitimnu vrijednost intelektualnog vlasništva koje je tužitelj prenio Servieru;
 - je Komisija povrijedila načelo jednakosti postupanja u usporedbi s novčanom kaznom izrečenom Krki.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR